

Franta Pilar:

SLIVA

Arne Arnold je ošinil z očmi dolgo mizo. Srmežljive rože so molele iz visokih vaz, postavljenih tako, da bi človek mislil, da ima pred seboj orožnike, ki so obkolili nevidnega zločinca. Rdeči, zabuhli obrazi so se radovedno nagibali nad krošnike, vsaki je zakrivila po zraku servijeta, da zakrije za hip nenasitnega gosta, potem je pa padla osramočena nazaj na prejšnje mesto na belem prtu. Gostja se je blizala koncu. Čokoladna torta, ki je kraljevala na koncu mize, je že točila vodene solze na velik steklen krošnik.

Arne Arnold je jedel malo, skoraj nič. Opazoval je bradate in gladke obrbte, zabuhle in suhe obraze vseh teh 12 vasiljcev, ki so prišli na njegovo svatbo. Slavit svatbo je pomenilo jesti. Ne jesti, marveč žreti, dokler ne odleti spodnji gumb od telovnika kakor zamašek od steklenice šampanjca. In piti! Bože, toliko vina! Arne je izgubil ves apetit. Izgubil ga je že davno, pred desetimi leti, ko je spoznal, da jed ni nič drugega nego denar v drugačni ob-

liki. Teh par žlic juhe in krilo pečene purane, ki ga je spravil pod streho pri večerji, je zdaj hrustalo in žvenketalo po njegovem trebuhu, kjer se je spreminilo v kovino, s katero se plačuje in ki se da tako dobro naložiti v banki.

Ozri se je skrivaj na svojo ženo. Njene rdeče ustnice so se baš pripravile, da varkajo žličico sladoleda s smetano, toda njen zapeljivi pogled, ki je ožnanjal neizmerno sladke trenutke v najbližji bodočnosti, ni našel pri njem nobenega odziva. Arnold se je samo nerodno premaknil na stolu in nakremžil obraz.

— Zakaj ne ješ, dragec? Kaj ti ne diši? — je začel zametast glas in žena ga je ljubeče pokarala z očmi.

— Ne, ne, jed mi ne diši.

— Za boga, Arne, pa vendar nisi bolan? Toda ne, saj vem, da si zdrav. Kaj drugega bi ti, je-li? O, ti grešnik! Potrpi malo, tudi to pride na vrsto. Naprej dobro jesti in piti, potem pa ... no, saj veš, kaj po- tem. Ah, tudi jaz že komaj čakam. Toda tole krasno slivo bi pa vendar še lahko pojedel. Saj jo dobiš iz svojih rok.

— Slivo! Zdaj v januarju, kaj ji pride na misel! — je po-

mislil Arne. Težko se je premagoval, ko je izgnal roko, da sprejme svežo slivo. Ugriznil je in sladek sok je kar sam zdrknil po grlu.

— Sliva! Bože moj! Če računamo, da stane kilogram teh krasnih nestorov 10 Kč in da jih gre na kilo kakih 50, sem pojedel zdaj 20 vinarjev. Če jih požro ti požeruhi 70, smo okroglo ob 14 Kč. Če bi zdaj naložil 14 Kč po 5%, bi imel čez 20 let lepe denarce.

V teh mračnih mislih je spoznal Arne Arnold vso ogabnost zapeljivosti. Izpljunil bi bil sok, če bi mogel verjeti, da se vrne sliva iz želoča v taki obliki, da jo bo mogoče odnesti nazaj v trgovino, kjer je bila kupljena.

— Ti je teknila, dragec?

Spomnil se je, da ima zdaj ženo. Pravkar je bila še nevesta, a zdaj je že žena. Spomnil se je tudi, da je porabilo teh dvanajst požeruhov njegovo svatbo, da planejo na juho, pečene purane, ribo v majonezi, na torto, sadje kavovino in likerje. Rad bi bil zaklel in zakričal mikalo ga je, da bi opoval to požrešno družbo, pa se je premagal in samo zagodrnjal je nekaj pod nos. V odgovor je dobil mnogo obetajoči pogled

črnih oči, ki so ga zapeljivo pogledale, češ, saj bo kmalu konec, srček moj, potem pa ostaneva sama in uživaj boš, kolikor boš hotel.

Toda zdelo se je, da se je čas ustavil. Samo goitanci so se odpirali in zapirali. Požirali so krepke duške burgundca in spuščali pod strop goste oblake dima iz trabuk in egiptovskih specijalit. Arne Arnold je zrl nemo pred se. Ni mogel več gledati tega brezobzirnega pokončavanja najfinjših pijač, cigar in cigaret. Zdravice je še poslušal molče in se oziral na stensko uro. Slisal je svojo ženo, kako mu nekaj šepetaje, toda potrudil se ni, da bi jo razumel.

Slednjič je svatba končana. Gostje so odhajali veseli in zadovoljni obrazov in Arne je bil prepričan, da se mu skrivaj strupeno posmehujejo. Zadeva s slivo mu je obšla v duši in zdaj se je širila kakor pajek, ki mu trebih naglo nagašča. Sliva! Kaj pa vse drugo? Riba z majonezo, puran, cigarete? Ta dvorana? In te rože. Čemu za vruga so jih postavili na mizo?

Dvorana je bila skoraj že prazna in spominjala je na oropano kramarjico, ki jo bo moral Arne plačati. Nato se je spomnil, da je najel v prvem nadstropju krasno sobo. Koliko bo moral plačati zanj? V glavi se mu je zvrtilo. Stopil je ves obupan za svojo ženo in gnal od sebe mračne misli. Toda puranova krilo, ki se je ta čas v njegovem trebuhu že definitivno izpremenilo v kovino, je pelo svojo srebrno pesem in Arne je moral hočes nočes poslušati.

Zamorček je odprl mladima zakoncem vrata. Arne je silil, kako so se vrata za njima zaprla. Obstala sta v temni sobi z dvema posteljama. Zamorček je odhajal po hodniku. Tudi njemu bo treba jutri nekaj dati. Da bi vaa do jutri izdihnil, nesramnež.

Ustavil se je pri oknu in zrl v temo. Vse je bilo tiho. Nato je začutil dve mehki ročici, ki sta se mu ovili okrog vratu. Tristo vravog, tudi ženo ima! Spomnil se je njenih rdečih ustnic, ki so se arkale sladoled s smetano. Kaj je še tega treba bilo? Izvil se je iz njenega objema in se začel alati.

Zakaj ga tako začudeno gleda? Skrivaj se je ozri nanjo. Ah, seveda. Nova svilena obleka z biseri. Bogme, še tega je treba, da bi moral on tudi obleko plačati. A rdečilo na licu, ondulacija, manikura ... Kurja polt ga je obšla. Grenkoba, ki se mu je nabirala v grlu vse večer, se je zgostila v odvratno pastiljo, ki je ni mogel pogoltniti.

Nato je začel, da žena tiho joče. Obrnil se je in jo srdito pogledal. Gospa Arnoldova je sedela v nočni srajci na robu postelje in debele solze so ji tekle po obrazu.

Glej, nazrla se je sladoleda in vseh drugih dobrin, zdaj se pa še cmeri. Oblečel in redil jo bom in to ne bo stalo nič, a? — In misel na slivo, ki jo je pojedel, pa je ni mogel spraviti iz želoča in vrniti trgovcu, se mu je znova zarila v možgane. "Če snem eno slivo, sem ob 20 vinarjev, če jih pa požro 70, me pripravijo ob celih 14 Kč." — mu je šumelo neprestano po glavi. Obšla ga je nepremagljiva želja, da bi treščil hlače ob tla, toda spomnil se je, da bi se umazale in da bi jih moral dati osušiti. Zato jih je skrbno preganil in položil čez stol.

Gospa Arnoldova je tiho plakala. Ura je neumljeno tikala. Arne je stal razkoračen in ardit pred svojo ženo ter ogledoval njeno belo polt in dva lepo napeta grička.

In naenkrat se mu je obraz zjasnil. Iz oči mu je odsevala iskrena sreča.

— Kako divne noge ima! A nedrija, ramena! In vse to ne bo ... stalo ... nič! Bogme, tole sem dobil zastoj!

In ko so se možgani pritrtili na to trgovsko kalkulacijo, se je vrgel Arne Arnold z vsem telesom na belo lepoto svoje žene.

IŠČEM SVOJO HČER

Margie Gartner, katera je odšla iz Fayette City, Pa., pred tremi tedni nekam v Ohio. Ona je stara komaj 17 let, je precej visoka in tenke postave, črnih las na kratko prištržena, govori dobro slovensko, z njo je tudi njen zaročenec Mike Korman, on je po narodnosti Slovák in je visoke rasti, kostanjevih las in češe lase nazaj. Star je 18 let in malo jeclja. Od tu sta šla v Pittsburgh, Pa., in čul sem, da sta vzela ženitovanjsko dovoljenje in v potem sta odšla v državo Ohio. Poročati jima imam nekaj zelo važnega in želim izvesti za njunim naslov. Rojake prosim, če kedo kaj ve, kje se nahajata, da mi naznanite njih naslov, za kar bom zelo hvaležen. Moj naslov je: John Gartner, P. O. Box 378, Fayette City, Pa.

—Adv.

ZENITVENA PONUDBA

Slovenec star 31 let bi se rad senanil s Slovenko staro 20 do 30 let v svrhu ženitve. Če katera resno misli naj se priglasi na spodnji naslov. Tajnost zadržana. Plašite za nadaljna pojasnila na naslov: Slovenec ženin, 2657 So. Lawndale Ave., Chicago, Ill.

—Adv.

Telefon Cadillac 9457
Tel. na dom Glendale 9700

IVAN A. MAROHNIC

Attorney at Law

(ODVETNIK)

Govori slovensko

1129-1131 First Nat'l Bank Bldg.

Woodward Avenue and Cadillac Square,

DETROIT, MICH.

Gotov način kako odpraviti bolečine v mišicah.

Nikdar ne trpite hrbtobola valod prenapetih mišic in sklepov, ki so posledica težkega dela, ali pa imajo kak drug vzrok. Priplepite Johnson's Red Cross ledični obliži na boleče mesto, bolečina, unetje, okorelost — vse bo skoraj nenadoma izginilo.

Johnson's Red Cross ledični obliži čudežno konča bolečine, ker zdravilo na obližu uhaja skozi kožo nazavnot na boleči del ter prične takoj delovati. Na tisoče moških in žensk, ki težko delajo, smatra to za najboljši pripripost, najlažji in najhitrejši način, da hitro odpravijo iz sklepov okorelost. Ne trpite niti migavke dalje. Kupite Johnson's Red Cross ledični obliži v katerikoli lekarni. Od one ga trenutka, ko ga boste priplepli, se boste čutili njegovi čudoviti uspešnosti.

—Adv.

NAROČITE SI KNJIGO "AMERIŠKI SLOVENCI"

OGLAS.

Radi odhoda v Florido se prodaja roominghouse, 50 sob, v aredini mesta, zmeraj polni; najem \$212 mes.; leas; cena \$2000, samo gotovo. J. P., 20 N. Ann St., Chicago, Ill.—(Adv.)

Golša odstranjena ali vrnena denar.

Tu imate zadnjo priliko, da vrnete nazaj vaše GOLŠE, hitro ceno in brez bolečin. Nobene razlike ne dela kakšne vrste golše imate in kako stara je. Vaša golša se bo čarovniško zgrubila, ako vzamete naše ANTI-GOITRE TREATMENT, iznajdba Dr. Tom'a. To čudežno zdravilo je danes poznano skoro po vsem svetu, kot najbolj uspešno, ker je odstranilo že na tisoče ljudi. Zdravilna moč tega zdravila je presenetljiva, poskusite in se prepričate, da danes. Da seznanimo ljudstvo s tem našim ANTI-GOITRE TREATMENT zdravilom, vam nudimo za bodočih 30 dni 5 dolarjev vredno zdraviljenje za \$3.00. Ako ne pomaga, vam vrnemo denar.

NE POSILJAJTE DENARJA V NAPRED, samo izredite ta oglas in ga pošljite nam, priložite 25c za poštnino in pošiljstvene troške in za zdravilo plačate \$3.00 kadar se vam isto prinese na vaš dom. CHICAGO MEDICAL LABORATORY 1723 N. Kedzie Ave., Chicago, Ill. (Dept. 506)

Agitirajte za "Prosveto"!

IZVRSTNA PRILIKA Člani in članice S. N. P. J. Sedaj lahko dobite list Prosveta vsak dan za eno leto in knjigo AMERIŠKI SLOVENCI, vredno \$5.00—ako nam pošljete brez obdobja svoto \$8.00.

Ali pa tri knjige: SLOV.-ANGLEŠKA SLOVNICA, vredna \$2.00, ZAKON BIOGENEZE, vredna \$1.50, in PATER MALAVENTURA V KABARETU, vredna \$1.50, skupaj vrednost \$5.00 in dnevnik Prosveta za eno leto za svoto \$8.00.

To velja za člane S. N. P. J. za vse stare in nove naročnike. Ne člani plačajo \$9.20.

Lahko dobite pol leta dnevnik Prosveta in skupno vrednosti za \$2.50 knjig, n. pr. JIMMY HIGGINS, ZAKON BIOGENEZE, ali pa ZAJEDALCE in HERBENICO in INFORMATOR ako nam pošljete svoto \$4.00. Ne člani pošljejo \$4.60. Ali pa za \$3.00 pol leta list Prosveta in knjigo JIMMY HIGGINS. Ne člani \$3.60.

To vse velja za stare in nove naročnike. Vsi mora poslati celo svoto brez obdobja. Denar in naročila pošljite na upravitelstvo na naslov:

Prosveta, 2657 So. Lawndale Ave., Chicago, Ill.

Ime

Naslov

Država

Čl. društva

Pošiljam \$

Tiskarna S. N. P. J.

SPREJEMA VSA V TISKARSKO OBRT SPADAJOČA DELA

Tiska vabila za veselice in shode, vizitnice, časnike, knjige, koledarje, letake itd. v slovenskem, hrvatskem, slovaškem, češkem, nemškem, angleškem jeziku in drugih

VODSTVO TISKARNE APELIRA NA CLANSTVO S. N. P. J., DA TISKOVINE NAROČA V SVOJI TISKARNI

Cene zmerne, unijsko delo prve vrste. Vsa pojasnila daje vodstvo tiskarne

Pišite po informacije na naslov:

S. N. P. J. PRINTERY

2657-59 So. Lawndale Avenue

CHICAGO, ILL.

TAM SE DOBE NA ŽELJO TUDI VSA USTMENNA POJASNILA

Rado Murlik:

NČI GROFA BLAGAJA

(Dalje.)

"Nobene."

Vitez Ahac je udaril z nogo ob tla, da so zaženketale ostroge.

"A, a, a! V kakšnih šolah si pa bil? Napolnjen mi pojdeš nemara celo v samostan? Pravi vitez poljubi vasko punco, ako jo le more in ako ni zopna. Ti si ... ti si pravi medved. Ako te ne bi videl tako zdravega in veselega, bi moral reči, da si bolan ali pa začaran ... Porabi mlada leta! Takih zamud ne popravíš nikdar! Pozneje ti utegne biti strašno žal. Starega dedca nobena ne mara. Le prekmalu mine mladost in lepota. Tako je minula tudi lepota viteza Ahaca Doljanskega. Ostala mi je le še notranja, duševna lepota, ki mi jo ne more ugrabiti niti vsemogočni neumljeni čas. Ali žalibog, duševna lepota ne vidi tako iz-lahka."

"Ljubi ujec, ker že govoriva o takih stvarih, naj vam povem, da se mi ... Ne smete se mi smejati! Včas se mi sanja o mladi deklici. Poljubljam jo v sanjah."

"A, beži, beži! To ni nič. V sanjah!"

"Čudovito je lepa, lepša kakor vsak an-gel."

"Prosim te, dragi Otokar, ne imej me tako hudo za norca! Od sanj ni bil še nihče sit. Ob-vari te sveti Juri in preljuba sveta Katarina! No, le čakaj! Tudi tebe premaga svoj čas lju-bezen. To bo vulkan! Pogavit ga bo moglo le morje ljubezni. Trčiva!"

"Bog vas živi, ujec Ahac! Zdaj pa mo-ram odod."

"Upam, da se še mnogokrat snideva in ve pogovoriva kaj pametnega," je dejal vitez in ga spremljal po hodniku. Ko sta se poalovila je šel vitez Ahac v spalnico in legel na svojo velikansko posteljo pod gubata zagrinjala.

"Bog daj, da bi se mi sanjalo kaj prav lepega!"

Ali sanjalo se mu je nekaj neprijetnega. Jahal je po Ljubljanskem polju in se pogreznil v temno luknjo, vedno globlje, vedno globlje. Zdalci mu je obstal konj pred črnimi vrati, kjer je bilo napisano s kredno: Tukaj noter smejo samo hudiči in grešniki.

"No, potem jaham lahko tudi jaz noter, saj sem vendar tudi jaz ubog grešnik." In udaril je z mečem po durih, da so mu otvorili.

Hudiči so bili kar vsi neumni od veselja, ko je prihajal vitez Ahac v pekel. Razburjeni demoni so strašno hitro migali s svojimi kravjimi in konjakiimi repli, netopirskimi krili pa rdečimi jeziki in kričali oglašljivo. Lucifer, pekla kosmati poglavar, je srdito pomislal s svojimi ostrorobnimi ušesi, da se je potresel ves pekel. Mahoma so umolknil pogubljeni an-geli.

"Tepci menda pričakujejo, da bom ostal večno pri njih in jih zabaval, pa se motijo," si je mislil in očital Luciferju: "Prešneto slabo diši tukaj."

"Po žveplu, gospod vitez," je pohlevno od-vrnil peklenški kralj in mu takoj predstavil najimenitnejše rogače: "To je naš valedični Mefisto. Sicer ima plešast rep in oslovsko uhe-sa, pa ni tako neumen, kakor se vidi. Svoj čas je bil najlepši hudič, pa ga je minulo. Mefisto je največji lažnik in kralj vseh muh ... Tale krevlja, ki gleda tako trapasto, je Belial. Levi rog mu je zaobrnjen nazaj, ker je Belial dokaj zarobljen in se rad trka. Stekel si je že mar-sikatero nevenljivo zaslugo za pekel, vendar pa ni tako nenadomest, kakor se dozdeva to samemu ... Tale tukaj, majhen ko škrt, je Abaddon, jako častilakomen možič, toda včas je ves primojen, ne samo po kožuho, ampak tudi na duhu. Domisljuje si, da pekel ne bi mogel izhajati brez njega. Pri sejah nam dela mnogo zgage in prevečuje vedno le tisto, kar

so povedali že drugi. Sicer pa ni napačen hu-dič."

"Dovolj, dovolj," je dejal vitez Ahac in zamahnil z roko nad vratom svojega konja. "Ali misliš, da moram poznati že vsakega hu-diča?"

"Kakor želiš," je odvrnil Lucifer s satan-sko prijaznim nasmehom.

"Pa kakšne grde močerade imate! Tako so dolgi, da menda sami ne vedo, kje je njih repa konec. In ta vročina! Takoj čuti človek, da je v peklju. Kako pa sicer kaj!"

"Slaba kupčija," je tožil Lucifer. "Ako ne bi dobivali toliko Turkov, bi lahko kar za-pril. Tukaj vidi vaša milost tretji razred: ubijalce, prešestnike in drugo tako obakurno svojat."

V sosednjem oddelku so se cvrli grešniki drugega razreda. Sleparski kremljari so mo-rali piti svojo ponarejeno kislčo. Zanikarni peaniki in potuhneni pisatelji so morali brati svoje žalostne budalosti. Naduti slikarji so morali plekati goreči strop. Napihnjeni aka-dateljji so morali poslušati svoje pesmi. Zlobni kritiki so morali piti črnilo; dolgi črvi in strašni gadje so se zaganjali proti njim. Domislja-vi govorniki so morali govoriti neprenehoma zgolj neumnosti. Neumljene vozniške so bi-čali in mučili hudočel tako, kakor so bili mu-čili in bičali vozniki svoje živali. V žarečih kletkah so javkal cesarji in kralji, ki so hujskali narode proti narodom; peklenščaki so jih sčepetali s pasjimi peresi, da so grešniki ma-ziljeni obupno kihali in skakali. V prvem raz-redu so mrcvarili in pekli posebno dobro za-beljene Turke na razžnjih. Povsodi je bil stra-šen krik, jok in škripanje z zobmi.

"Da bi bil le še zopet zunaj!" si je želel vitez Ahac. "Pekel, to ni nobena šala."

Tedaj je ugledal prazno razbeljeno poste-ljo z ostrimi klini.

"Ta je za Erazma viteza Frauensteiner-ja," mu je povedal vljudni Lucifer. "In tale tukaj, to je tisti, hudič, ki ga bo vzel."

"O prešneto je grd in ostuden."

"Se meni se gabi," je priznal Lucifer in pokazal kup žarečih cekinov. "Te bo prešteval Jud Smul."

"No, to me pa res veseli," je rekel vitez Ahac zadovoljno. "Vendar je še nekaj pravice na svetu. Zdalci mi pa odkritoarčno povej, če vzame kdo tvojih rogačev tudi mene!"

"Tudi tebe. Preveč piješ in prerad delaš izkušnjava lepim puncam in ženam." Lucifer je mignil in primencala je tako odurna stara hudoča, da ji v vsem peklju ni bilo para. Paola je lenobo na žerjavici, ker je bila vragulja tako životna, da skoraj ni mogla hoditi. Ostudni obraz je bil zabuhel in široka debela spodnja ustnica ji je visela na podbradek. Imela je najdaljši jezik v peklju.

"Ta hudoča je pa res grja nego mrtvaško kosilo," si je mislil vitez Ahac. Zaljubljen je gledala viteza Ahaca.

"Za pokoro boš moral poljubljati tole mo-jo staro teto!"

"Ne bo nič, Lucifer! Rajši se pobolj-šam."

Peklenški glavar je mignil, da bi ga zgra-bili. Vitez Ahac pa je zavpil: "In nomine Do-mini!" in naredil z mečem križ v zraku. Hu-diči so dobro razumeli latinski in so trepetaje odskočili. Naglo je obrnil konja proti vratom in zakričal: "V imenu Gospodnjem!" Drugič je naredil z mečem križ in takoj so se odprla. Tako je srečno v galopu odnesel pete in dušo iz nevarnega pekla.

Kmalu je bil zopet na Ljubljanskem polju. Luna je obevala mladenka, ki je klečal na tleh pri ranjeni smrtnobledi deklici.

"Otokar!" je ostrmel vitez Ahac.

Otokar se je pripognil in poljubil umira-joče dekle. Plaho je trepetal lunin svit v nje-nih modrih očeh, v njenih zlatorumenih la-oh ... Vitezu Ahacu se je krčilo srce od silne žalosti.

"Alijana!" (Dalje prihajajo)